

Sygn. I C 3160/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący : SSR Monika Drzewiecka

Protokolant : st. sekr. sądowy Wioletta Rosołowska

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa : Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko : S. O.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego S. O. na rzecz powoda Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 3.900 zł (trzy tysiące dziewięćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 04 listopada 2014r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego S. O. na rzecz powoda Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 658,50 zł (sześćset pięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. wyrokowi w pkt. 1 i 3 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. złożyła w dniu 05 listopada 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie, w którym wniosła o zasądzenie od pozwanego S. O. kwoty 4.130 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 04 listopada 2014r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że (...) Sp. z o.o. w W. (wcześniej (...) Sp. z o.o.) dokonała w dniu 04 maja 2015r. na rzecz Kancelarii (...) S.A. w W. przelewu wierzytelności przysługującej jej w stosunku do pozwanego. O dokonaniu cesji pozwany został poinformowany pismem z dnia 04 maja 2015r. Pozwany w dniu 04 października 2014r. zawarł z cedentem umowę pożyczki na kwotę 3.000 zł, za pośrednictwem należącej do cedenta platformy internetowej www.kredito24.pl. (...) i zaakceptowana przez strony umowy całkowita należność z tytułu umowy pożyczki, którą pozwany zobowiązał się zwrócić wynosi 4.130 zł. Pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki do dnia 03 listopada 2014r.

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2015r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu we Włocławku.

Po przekazaniu sprawy, powód przedłożył dokumenty na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie.

Pozwany prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, nie stawiał się, nie zajął stanowiska w sprawie, nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

S. O. w dniu 04 października 2014r. zawarł umowę pożyczki z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. za pośrednictwem należącej do spółki platformy internetowej www.kredito24.pl w kwocie 3.000zł. Pożyczka miała zostać spłacona do dnia 03 listopada 2014r. w łącznej kwocie 3.900 zł. Pieniądze w kwocie 3.000 zł zostały przelane na wskazany rachunek bankowy pozwanego w dniu 04 października 2014r.

Dowód: umowa ramowa pożyczki z załącznikami – k. 20-23; faktura nr (...) – k. 23; potwierdzenie przelewu - k. 24

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 04 maja 2015r. strona powodowa nabyła od (...) Sp. z o.o. w W. (poprzednio (...) Sp. z o.o.) wierzytelności przysługujące cedentowi m.in. w stosunku do pozwanego. Na wierzytelność miała składać się kwota 3.000 zł tytułem kapitału, a kwota zadłużenia łącznie została wskazana na kwotę 4.130 zł. W dniu zawarcia umowy powód wystawił zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty kwoty 4.130 zł.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 15-16; załącznik do umowy – k. 17; zawiadomienie o cesji z wezwaniem do zapłaty i potwierdzeniem nadania – k. 18-19.

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie spełnione zostały przesłanki wydania wyroku zaocznego określone w art. 339 § 1 k.p.c. i nie zaistniały jednocześnie przesłanki wyłączające wydanie takiego wyroku przewidziane w art. 340 k.p.c. Pozwany bowiem, mimo należytego zawiadomienia go o terminie rozprawy, nie stawiał się na nią, nie żądając jednocześnie przeprowadzenia rozprawy w jego nieobecności i nie składając wyjaśnień ustnie lub na piśmie. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 339 § 2 k.p.c., Sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie. Uzupełniając podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, Sąd przeprowadził dowód z dokumentów stanowiących załączniki do pozwu. Ich wiarygodność w toku procesu nie została podważona.

Przechodząc do oceny zasadności roszczeń powoda, należy stwierdzić, że między pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda doszło do zawarcia umowy pożyczki. Zgodnie z art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Pożyczka ta miała przy tym status kredytu konsumenckiego w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, (Dz.U. Nr 126, poz. 715 ze zm.). Analizowana umowa podlega również ograniczeniom co do odsetek, które nie mogą przekroczyć czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne; art. 359 § 2 1 k.c.).

Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie powód udowodnił zasadność roszczenia co do kwoty 3.900 zł. Z dołączonych bowiem do pozwu dokumentów wynika w sposób jednoznaczny, że pozwany otrzymał w dniu 04 października 2014r. pożyczkę w kwocie 3.000zł, a miał spłacić w dniu 03 listopada 2014r. kwotę 3.900 zł. Z treści umowy pożyczki wynikało, iż pożyczkodawcy będą należały się odsetki, a zatem w ocenie Sądu zasadnym było żądanie uiszczenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 04 listopada 2014r.

W ocenie Sądu, powód nie udowodnił jednak w żadnej mierze kwoty żądanej ponad kwotę 3.900 zł z odsetkami, tj. kwoty 230 zł. Nie przedłożono na okoliczność tej kwoty żadnego dokumentu źródłowego, nie wiadomo też z czego ma wynikać żądana kwota i na jakiej podstawie powód domaga się odsetek od tej kwoty. Jedynie z załącznika do umowy cesji wynika, że ogólna wysokość zadłużenia pozwanego ma wynosić 4.130zł, jednak pozostałe dokumenty nie potwierdzają tej kwoty. Data żądania dalszych odsetek, tj. 04 listopada 2014r. wskazuje, że jest to dzień następny po dniu, w którym miała nastąpić spłata pożyczki, a zatem dochodzona kwota nie stanowiła przykładowo

skapitalizowanych odsetek. Nadto nie przedłożono żadnych dokumentów potwierdzających wykonywanie czynności windykacyjnych wobec pozwanej, a zatem nie można uznać, że są to koszty z tym związane. Ewentualne badanie zasadności takich kosztów byłoby więc przedwczesne i bezprzedmiotowe.

Z tych względów, Sąd uznał, iż powód nie udowodnił roszczenia co do kwoty 230zł.

Z podanych względów, na podstawie art. 720 § 1 oraz art. 481 k.c., orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne, o czym orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 3 sentencji wyroku na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa, t.j.: Dz.U. 2013, poz. 490) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c., w punkcie 4 sentencji, Sąd nadał wyrokowi w punktach 1 i 3 rygor natychmiastowej wykonalności, gdyż ma on charakter zaoczny.